

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Tomáše Foltase a soudců Davida Hipšra a Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, v řízení o námitce podjatosti vznesené žalobkyní,

t a k t o :

Soudci Nejvyššího správního soudu JUDr. Jiří Palla, Mgr. Bc. Aleš Roztočil, LL.M a Mgr. Petra Weissová **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Afs 270/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) napadla kasační stížností usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 3. 10. 2022, č. j. 59 Af 5/2022-71. Tato věc byla přidělena k vyřízení 4. senátu Nejvyššího správního soudu ve složení JUDr. Jiří Palla, Mgr. Bc. Aleš Roztočil, LL.M a Mgr. Petra Weissová, o čemž byla stěžovatelka vyrozuměna poučením ze dne 14. 11. 2022. V poučení byla dále informována o tom, že v případě dlouhodobé nepřítomnosti některého z členů uvedeného senátu může být senát doplněn některým ze soudců 3. senátu, kterými jsou JUDr. Jaroslav Vlašín, Mgr. Ing Bc. Radovan Havelec a JUDr. Tomáš Rychlý, Ph.D.

[2] V návaznosti na uvedené poučení stěžovatelka vznesla námitku podjatosti vůči všem členům třetího a čtvrtého senátu Nejvyššího správního soudu, ve které neuvedla žádné konkrétní důvody případné podjatosti, s výjimkou citace zákonného ustanovení § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“).

[3] Ačkoliv stěžovatelka podala námitku podjatosti i proti soudcům zařazeným do třetího senátu Nejvyššího správního soudu, je třeba ji vztáhnout pouze k zákonným soudcům v dané věci, tj. vůči soudcům čtvrtého senátu. Z judikatury Nejvyššího správního soudu totiž vyplývá, že účastník řízení může namítat podjatost pouze u toho soudce, který bude v jeho věci rozhodovat (usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. Nao 103/2008-79, ze dne

11. 5. 2016, č. j. Nao 58/2016-26, ze dne 6. 8. 2020, č. j. Nao 103/2020-48 atp.). Soud se proto zabýval pouze námitkou podjatosti směřující vůči JUDr. Jiřímu Pallovi, Mgr. Bc. Aleši Roztočilovi, LL.M a Mgr. Petře Weissové. Rozhodovat o námitce vůči jiným soudcům, vůči kterým byla námitka rovněž vznesena, by bylo namístě až tehdy, pokud by zastupovali některého z uvedených soudců.

[4] K námitce se vyjádřili shodně všichni jmenovaní soudci čtvrtého senátu tak, že nemají žádný vztah k projednávané věci ani k účastníkům řízení; necítí se podjatí.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal námitku podjatosti důvodnou.

[6] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. platí, že soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[7] Námitka podjatosti, kterou účastník řízení může uplatnit podle § 8 odst. 5 s. ř. s., musí být zdůvodněna a účastník řízení musí uvést konkrétní skutečnosti, z nichž tvrzenou podjatost dovozuje. Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudu nebo soudci a přikázána jinému soudu nebo soudci, je vyhrazen pouze pro ojedinělé případy. Soudce může být vyloučen z projednání a rozhodnutí přidělené věci jen ze skutečně závažných důvodů, které mu brání rozhodnout v souladu se zákonem nezáužatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003-16, nález Ústavního soudu ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01 atp.).

[8] Stěžovatelka však ve své námitce podjatosti neuvedla žádné skutečnosti, které by svědčily o vztahu soudců čtvrtého senátu k věci či k účastníkům řízení a jež by zavdávaly pochybnost o jejich nepodjatosti. Takové skutečnosti nevyplývají ani z vyjádření dotčených soudců, ani z předloženého spisu.

[9] Vzhledem k těmto okolnostem Nejvyšší správní soud shledal, že soudci JUDr. Jiří Palla, Mgr. Bc. Aleš Roztočil, LL.M a Mgr. Petra Weissová nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 Afs 270/2022. Obdobně ostatně v případě stejně koncipované námitky podjatosti postupoval ve věci sp. zn. Nao 145/2020-38.

[10] Nejvyšší správní soud dodává, že nepřehlédl, že stěžovatelka dne 16. 12. 2022 vznesla (obecnou) námitku podjatosti i proti nyní rozhodujícímu sedmému senátu Nejvyššího správního soudu ve složení uvedeném v záhlaví a rovněž vůči zastupujícím soudcům osmého senátu téhož soudu. S ohledem na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu však k takové námitce nelze přihlížet (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2020, č. j. Nad 8/2019-65, usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 10. 2020, č. j. Nao 145/2020-38, a ze dne 21. 5. 2020, č. j. Nao 54/2020-53, ze dne 27. 8. 2013, č. j. Nao 41/2013-56 atp.). Opakované předkládání obecně koncipovaných námitek vůči jednotlivým senátům Nejvyššího správního soudu je třeba považovat za zneužití procesních práv, z čehož plyne i nenutnost

pokračování

činění jakýchkoliv procesních úkonů na základě takové námitky. Opačný přístup by vedl k faktické nemožnosti rozhodnout o námitce podjatosti směřující postupně vůči jednotlivým senátům Nejvyššího správního soudu. Jak se uvádí např. v poslední označené usnesení „*při rozhodování o vyloučení soudce je třeba mít na paměti též zachování funkčnosti soudu, resp. zákaz denegationis iustitiae, z čehož plyne, že výklad a aplikace ustanovení o vyloučení soudců nemohou vyústit v situaci, kdy již nebudou žádní soudci, kteří by o věci mohli rozhodovat - proto na vyšších stupních soudní soustavy, kde jsou možnosti substituce vyloučeného soudce omezenější, je namístě zaujmout k vylučování soudců přístup restriktivnější než na nižších stupních soudní soustavy, kde je řešení procesní situace v důsledku vyloučení soudců snazší, včetně možnosti přikázání věci jinému věcně příslušnému soudu.*“

[11] S přihlédnutím ke shora uvedenému a též k zásadám rychlosti a hospodárnosti řízení proto již sedmý senát tuto námitku podjatosti nepředložil předsedovi soudu k postoupení jinému senátu a namísto toho sám o předložené věci rozhodl (obdobně srov. řízení ve věcech sp. zn. Nao 145/2020-38, sp. zn. Nao 54/2020-53, a navazující usnesení Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2020, sp. zn. IV. ÚS 1572/2020).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. ledna 2023

Tomáš Foltas
předseda senátu